24/12/2019

Η «ανακωχή» των Χριστουγέννων

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ο Α’ ΠΠ ήταν ότι χειρότερο είδε ποτέ στρατιώτης και αυτό όχι γιατί στους άλλους πολέμους δεν υπήρχαν πολλές πιθανότητες να σκοτωθεί ένας μαχητής αλλά στον λεγόμενο «Μεγάλο Πόλεμο» δεν ήταν ζήτημα πιθανοτήτων αλλά βεβαιότητας…

Κανείς δεν μπορούσε να βγάλει τέσσερα χρόνια στα χαρακώματα και να μείνει ζωντανός όταν το σύνηθες ποσοστό απωλειών ενός τάγματος 800 ανδρών σε μια μόνο επίθεση κυμαίνονταν πάνω από το 90%.

Οι επιζώντες απλά εντάσσονταν σε ένα νέο τάγμα και ούτω καθεξής.

Λίγοι μπορούσαν να καυχηθούν πως είχαν την τύχη να επιβιώσουν και τα τέσσερα χρόνια του πολέμου και αποκτούσαν την φήμη κάποιου που δεν τον ήθελε ούτε ο Θάνατος.

Ο ζόφος του Α’ ΠΠ άφησε πάρα πολλά σημάδια στις ψυχές των επιζώντων οι οποίοι μετά την λήξη του έσπευσαν να επανδρώσουν τις άγριες συμμορίες στις ΗΠΑ και στην Βρετανία καθώς μόνο αυτό γνώριζαν πλέον να κάνουν, να σκοτώνουν και υπήρχε μεγάλη ζήτηση για τις δεξιότητές τους (κάτι που έγινε βεβαίως και με τους βετεράνους του Β’ ΠΠ, αλλά του Α’ θεωρούνταν οι πιο «πειραγμένοι» και αδίστακτοι μετά από όλα όσα είχαν ζήσει).

Τον χειμώνα του 1914 οι βρετανικές και γερμανικές δυνάμεις πολεμούν αδιάκοπα μέσα στη λάσπη, το κρύο, τα πτώματα των συμμάχων τους, μέσα από τα

χαρακώματα, όταν στις 24 Δεκεμβρίου, οι δύο πλευρές προχωρούν σε μια κίνηση που όχι μόνο δεν περίμενε κανείς, αλλά εν τέλει δεν ξέχασε κανείς, με την «ανακωχή των Χριστουγέννων» να μένει για πάντα στην ιστορία.

Στην περιοχή Πλούχστιρτ της Φλάνδρας, οι επιχειρήσεις στο Δυτικό Μέτωπο έχουν βαλτώσει. Η προέλαση των Γερμανών έχει ανακοπεί από τις δυνάμεις της Αντάντ. Οι δύο στρατοί επιδίδονται σ' έναν απάνθρωπο πόλεμο φθοράς μέσα στα χαρακώματα.

Το υπόβαθρο

Η βραδιά ήταν κρύα και υγρή την παραμονή των Χριστουγέννων. Γύρω στα μεσάνυχτα, Βρετανοί στρατιώτες άκουσαν από τις γραμμές των Γερμανών μια χορωδία να ψάλει την Άγια Νύχτα και είδαν κεράκια να τρεμοσβήνουν σ' ένα υποτυπώδες χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Συνηθισμένοι να πυροβολούν και στο παραμικρό φως που εμφανιζόταν στον ορίζοντα, αυτή τη φορά κοντοστάθηκαν. Το πνεύμα των Χριστουγέννων είχε φωλιάσει στις καρδιές τους. Ο σπόρος της ανακωχής είχε ριζώσει.

Οι Βρετανοί ανταπέδωσαν με τα δικά τους κάλαντα και σε σύντομο χρονικό διάστημα οι εκπρόσωποι των δύο εχθρικών δυνάμεων συναντήθηκαν στη νεκρή ζώνη, παρακούοντας τις εντολές των ανωτέρων τους. Ήταν μια μικρή ανταρσία και από τις δύο πλευρές, που σταμάτησε για λίγο τον πόλεμο.

Το πρωί των Χριστουγέννων, Άγγλοι και Γερμανοί έθαψαν τους νεκρούς τους, απαγγέλοντας μαζί τον 23ο Ψαλμό του Δαυίδ «Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει...». Στη συνέχεια έσφιξαν τα χέρια, φλυάρησαν, είπαν ο ένας στον άλλο τα παράπονά τους, αντάλλαξαν αναμνηστικά δώρα (ουίσκι, μαρμελάδες, τσιγάρα, σοκολάτες και τα σχετικά) και κατέβασαν πολλά λίτρα μπύρας όπως αναφέρει το sansimera.gr.

Μόνο ο Άγγλος μπαρμπέρης στρώθηκε στη δουλειά, αφού είχε να κουρέψει και πολλά γερμανικά κεφάλια. Νωρίς το απόγευμα οι δύο πλευρές βρέθηκαν αντίπαλες σε ποδοσφαιρικό αγώνα, τον οποίο κέρδισαν οι Γερμανοί με 3-2.

Η ειρήνη κράτησε μόνο 24 ώρες. Την επόμενη μέρα οι φίλοι έγιναν και πάλι εχθροί. Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος βρισκόταν ακόμα στην αρχή του. Θα κρατήσει ακόμη τέσσερα χρόνια και θα στοιχίσει τη ζωή σε 10 εκατομμύρια ανθρώπους.